

Sygn. akt VIII K 19/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Łukasz Markowski

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2016 roku sprawy

E. K. s. A. i K. z domu S.

Urodzonego w dniu (...) w Ż.

oskarżonego o to, że:

W dniu 21 grudnia 2015 roku w Ż. w piśmie skierowanym do (...) pomówił A. K. w ten sposób, że w piśmie tym zawarł następujące zapisy :

-sąd I instancji opierając się wyrokiem (...) dotyczącym usunięcia mojego własnego płotu, który został postawiony po ponownym rozgraniczeniu w roku 2004. Wnioskodawcą ponownego rozgraniczenia był K. A.

- A. K. po 2004 roku powyrywał znaki graniczne

- A. K. usuwając znaki graniczne spowodował, że obecnie nie można się odnieść, które płoty i w którym miejscu mają być zniesione

-A. K. żądając zniesienia moich płotów bezzasadnie powinien wznowić punkty graniczne, które powyrywał po 2004 roku

-A. K. kiedy nie było płotów atakował mnie z zaskoczenia twardymi przedmiotami takimi jak pręt metalowy, młot 5 kg, ledwo wychodziłem z życiem

- sądy cywilne nie znając takich ataków na moje życie w obecnym czasie przyzwalają A. K. na rozbiórkę płotu co może spowodować ponownie atak na moje życie.

-od czasu postawienia przeze mnie płotu zabezpieczającego wejście bezpośrednio A. K. po ponownym rozgraniczeniu w 2004 roku, nie dochodziło i nie dochodzi do obecnej chwili do ataków na moją osobę, które wymieniłem w tym zażaleniu

-na działce (...), która jest własnością E. K. po ponownym rozgraniczeniu w 2004 roku i to jest prawdą, że po dokonaniu rozgraniczenia przez brata A. K., brat E. części działki (...) A. K. stał się właścicielem jako działka (...) z powodu błędnie wyznaczonej granicy

tj. o czyn z art. 212 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

I. Uniewinnia oskarżonego E. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

II. Przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. R. kwotę (...),20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy złotych dwadzieścia groszy) złotych w tym Vat w kwocie 193,20 (sto dziewięćdziesiąt trzy złotych dwadzieścia groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów obrony sprawowanej z urzędu.

III. Kosztami sądowymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego, obciąża Skarb Państwa.

VIII K 19/16

UZASADNIENIE

Oskarżony E. K. stanął pod zarzutem tego, że :

W dniu 21 grudnia 2015 roku w Ż. w piśmie skierowanym do (...) pomówił A. K. w ten sposób, że w piśmie tym zawarł następujące zapisy :

-sąd I instancji opierając się wyrokiem (...) dotyczącym usunięcia mojego własnego płotu, który został postawiony po ponownym rozgraniczeniu w roku 2004. Wnioskodawcą ponownego rozgraniczenia był K. A.

- A. K. po 2004 roku powyrywał znaki graniczne

- A. K. usuwając znaki graniczne spowodował, że obecnie nie można się odnieść, które płoty i w którym miejscu mają być zniesione

-A. K. żądając zniesienia moich płotów bezzasadnie powinien wznowić punkty graniczne, które powyrywał po 2004 roku

-A. K. kiedy nie było płotów atakował mnie z zaskoczenia twardymi przedmiotami takimi jak pręt metalowy, młot 5 kg, ledwo wychodziłem z życiem

- sądy cywilne nie znając takich ataków na moje życie w obecnym czasie przyzwalają A. K. na rozbiórkę płotu co może spowodować ponownie atak na moje życie.

-od czasu postawienia przeze mnie płotu zabezpieczającego wejście bezpośrednio A. K. po ponownym rozgraniczeniu w 2004 roku, nie dochodziło i nie dochodzi do obecnej chwili do ataków na moją osobę, które wymieniłem w tym zażaleniu

-na działce (...), która jest własnością E. K. po ponownym rozgraniczeniu w 2004 roku i to jest prawdą, że po dokonaniu rozgraniczenia przez brata A. K., brat E. części działki (...) A. K. stał się właścicielem jako działka (...) z powodu błędnie wyznaczonej granicy.

Oskarżony E. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w 2004 roku było przeprowadzone ponowne rozgraniczenie, wnioskodawcą był A. K., po prawomocnym rozgraniczeniu, jego posesja została odgródzona kablem i kołkami, po zerwaniu przez A. K. kabla, postanowił on postawić płot zgodnie z granicą prawną, stawiając ten płot, A. K. uniemożliwił mu to i były sprawy sądowe, w których A. K. został uznany winnym za zniszczenie płotu. A. K. po 2004 roku powyrywał punkty graniczne ponieważ dąży do tego, żeby granica przebiegała po połowie domu. Oskarżony wyjaśnił dalej, że pisząc zażalenie bronił swoich praw ponieważ sąd cywilny przyznał jego drogi dojazdowe jako działki A. K., nie miał on zamiaru zniesławić albo znieważać swojego brata.

Sąd zważył co następuje :

Bezsporne jest w sprawie, że oskarżony w piśmie procesowym zatytułowanym „zażalenie” z dnia 21 grudnia 2015 roku skierowanym do (...) zawarł zapisy, których treść została wyszczególniona w prywatnym akcie oskarżenia.

Treść przedmiotowych zapisów zawiera w/wym. pismo procesowe dołączone do akt niniejszej sprawy. Również oskarżony nie zaprzeczał, że takie zapisy w swoim zażaleniu zamieścił.

Istota czynu karalnego określonego w literaturze mianem zniesławienia lub pomówienia sprowadza się do zachowania przez, które sprawca przypisuje innemu podmiotowi negatywnie oceniane właściwości lub postępowanie co może doprowadzić do poniżenia tego podmiotu w opinii publicznej. Tak więc pomówienie musi się odnosić do postępowania (np. niemoralny tryb życia) lub właściwości (np. niekompetencja, lenistwo, niesłowność, brak przyzwoitości) które mogą poniżyć daną osobę w opinii publicznej. Zniesławienie może być dokonane w każdej formie czyli może nastąpić ustnie, ale także pismem, drukiem, wizerunkiem, może uzewnętrznić się gestem.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że zamieszczone przez oskarżonego zapisy w zażaleniu skierowanym do Sądu Okręgowego w Białymstoku o treściach wyżej cytowanych, zdaniem Sądu nie można odnosić ani do właściwości oskarżyciela prywatnego ani do jego sposobu postępowania. Treści zamieszczone przez oskarżonego w przedmiotowym piśmie procesowym zawierają opis podejmowanych działań przez oskarżyciela prywatnego w związku z trwającym pomiędzy stronami sporem dotyczącym przebiegu granic pomiędzy poszczególnymi działkami. Z tego typu zapisów za daleko idące byłoby wywnioskowanie o jakich właściwościach oskarżyciela prywatnego świadczą opisane przez oskarżonego działania, które miały być podejmowane przez oskarżyciela prywatnego.

W związku z tym, że użyte przez oskarżonego wyżej wymienione sformułowania nie wypełniają znamion czynu z art. 212 § 1 kk, oskarżonego należało uniewinnić od popełnienia zarzucanego mu czynu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 632 pkt 1 kpk.